

του ύδατος, ανεκαλύφθη υπό του Ἄγγλου Σιρ Λυέλλου, ὅστις δι' ἀκριβῶν παρατηρήσεων, γενομένων εἰς τὸν Βυθικὸν Κόλπον, ἀπέδειξεν, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα αἱ ἀκταὶ ὑψώθησαν πόδας τινὰς ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ 1820 μέχρι σήμερον ἡ ἀνύψωσις ἠδὲξήθη κατὰ τινὰς δακτύλους.

Ἐκτὸς τῶν ἀνυψωτικῶν αἰτιῶν, τῶν προσερχομένων ἐκ τοῦ ὑπογείου πυρὸς, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι αἰτίαι καταφανέστεραι τῶν πρώτων. Τοιαύτη τις λ. χ. εἶναι ἡ ἄμμος. ἡ ὑπὸ σφοδροῦ ἀνέμου φερομένη καὶ πολλάκις καλύπτουσα μεγάλας ἐκτάσεις καὶ σχηματίζουσα λόφους ἰκανῆς ἐκτάσεως καὶ ὕψους. Διὰ τοιούτων λόφων περιφράσσονται κατὰ τῆς θαλάσσης πολλὰ μέρη τῆς Ὁλλανδίας.

Μεγάλαι προσέτι ἐκτάσεις τῶν παραλίων τῆς Γαλλίας καὶ μεγάλη τις περιοχή εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Σκωτίας, αἵτινες ἄλλοτε ἀπετέλουσαν ὠραίας καὶ εὐφόρους γαίας, ἤδη καλύπτονται ὑπὸ σωρῶν ἄμμου.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Γῆς ἡ ξηρὰ ἀνυψοῦται ἐκ τῆς θαλάσσης διὰ τῆς ἐνεργείας μικροσκοπικῶν τινῶν ζωύφρων, καλουμένων κοραλλίων. Τὰ ζωύφρια ταῦτα ἀπαντῶνται ἀπειροπληθῆ εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανὸν, ὅπου ὀλόκληροι σειραὶ νήσων σχηματίζονται ἀποκλειστικῶς ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὰ παράλια τῆς Νέας Ὁλλανδίας ὑπάρχει ἠωρίς τις ξηρὰς 1000 μιλίων τὸ μήκος.

Οἱ μικροὶ οὗτοι ἀρχιτέκτονες δὲν ἀρχίζουσι τὰς ἐργασίας των εἰς μεγάλη βάθη ὑπὸ τὸ ὕδωρ· τὸ μέγιστον βάθος οὐδέποτε ὑπερβαίνει τοὺς 100 πόδας.

Πολλοὶ τῶν νήσων τούτων ἔχουσι σχῆμα κυκλοτερές, ἢ ὄσειδές ἐκ τούτου πολλοὶ νομίζουσιν, ὅτι τὰ κοράλια κτίζουσι τὰς κατοικίας των ἐπὶ τοῦ χείλους τῶν κρατήρων ὑποβρυχίων ἠφαιστειῶν πρὸ πολλοῦ ἐσβεσμένων.

Τὸ ἐξωτερικὸν τεῖχος τῶν νήσων τούτων ἀναφαίνεται κατὰ πρῶτον ὑπεράνω τοῦ ὕδατος, σχηματίζον οὕτω περίβολον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου περικλείεται εἰδὸς τι λαγὸν εἴτε λίμνης γαληνιαίας.

Τὰ ζωύφρια ταῦτα δὲν κτίζουσι τὰ τεῖχη ταῦτα ἐκ πετρῶν καὶ πηλοῦ, ἀλλ' ἐξ ὕλης τινὸς τιτανώδους καὶ ἰξώδους, κολλητικῆς, ἥτις ἐκκρίνεται ἐκ τοῦ σώματος αὐτῶν. Ἐπειδὴ ζῶσι συγκεκολλημένα πρὸς ἄλληλα καὶ πολυπλασιασίζονται ἐπ' ἀπειρον, ὁ σχηματισμὸς τῶν τοιούτων νήσων εἶναι ταχύς,

Ἄφου ὑψωθῶσι τὰ τεῖχη ἡ θάλασσα φέρεται διὰ τῶν ἰσχυρῶν τῆς, γῆν διαλελυμένην, καὶ ἐναποθέτει αὐτὴν ἐντὸς τῆς οὕτω σχηματισθείσης λίμνης καὶ ἐπὶ τῶν τευχῶν αὐτῆς, σχηματίζουσα οὕτω ἠωρίδα ξηρὰς, ἐπὶ τῆς ὁποίας φύονται φυτὰ καὶ ἀκόμη δένδρα, φοινίκη, κλπ. ἐκ σπόρων, τοὺς ὁποίους διάφορα πτηνὰ μεταφέρουσιν ἐκεῖ.

Αἱ οὕτω πως σχηματιζόμεναι κοράλιοι λίμναι, ἔχουσι συνήθως ἀνοιγμά τι, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται πλοῖα νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτὰ, ὡς εἰς ἀσφαλέστατον ἕρμον.

Οὕτως ἡ θεία πρόνοια προετοιμάζει τόπους κατοικίας διὰ τὸν ἀχάριστον ἄνθρωπον καὶ διὰ τοιούτων ποταπῶν καὶ μηδαμινῶν εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν ζωύφρων.

Αἱ νῆσοι αὗται εἶναι τόσον στερεαί, ὥστε ἀντέχουσι εἰς τὰς ὀρμὰς τῶν ἰσχυροτάτων κυμάτων. Ἐνίοτε ὁμῶς ἡ τρικυμία εἶναι τόσον ἰσχυρὰ, ὥστε τὰ κύματα ὑπερπηδῶσι τὰ οὕτω πως σχηματισθέντα τεῖχη, παρασύρουσι τὴν ἐπ' αὐτῶν συναχθεῖσαν ὕλην, καταστρέφουσι τὰ δένδρα καὶ φυτὰ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἂν τύχη νὰ ἦναι ἐπ' αὐτῆς.

Τοιαῦται καταστροφὰι ἀναφέρονται ὑπὸ τῶν ἱεραποστόλων, εἰς μίαν τῶν ὁποίων ἀπόλεσαν πᾶν ὅ,τι εἶχον καὶ ἐσώθησαν καταφυγόντες εἰς τι πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἔτυχε νὰ ἦναι προσωρμισμένον ἐκεῖ. Τοῦτου ἕνεκα πάντες οἱ κάτοικοι τῶν τοιούτων νήσων εἶναι προμηθευμένοι μὲ λέμβους, εἴτε μονόξυλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιβιβάζονται αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα των, εἰς παρομοίαν περιστάσεως. (Ἀκολουθεῖ)

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΔΕ ΣΤΑΕΛ

Ὅλοι οἱ ἀναγνώσται μας ἴσως ἔχετε ἀκούσει περὶ τῆς κυρίας δὲ Στάελ τῆς περιφήμου ἐκείνης γυναίκος, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα βλέπετε, ἐνταῦθα, ἀλλ' ἴσως δὲν γνωρίζετε, ὅτι ἐνῶ αὐτὴ ἦτο κοράσιον, ὄχι μεγαλείτερον παρὰ ἑσᾶς ἤρχισε νὰ σκέπτηται καὶ νὰ γράφῃ περὶ ἀντικειμένων, εἰς τὰ ὁποῖα συνήθως ἐνδιαφέρονται μόνον οἱ μεγάλοι ἄνδρες. Ὁ πατὴρ τῆς καλούμενος Νέκερ ἦτο περίφημος οἰκονομολόγος καὶ ὑπουργὸς τοῦ ἀτυχοῦς Λουδοβίκου 18ου ἢ μῆτηρ τῆς ἦτο γυνὴ εὐσεβῆς καὶ πολὺ παιδευμένη· οἱ γονεῖς τῆς αὐτοὶ ἦσαν ἐκ τῶν ἐναρετωτέρων ἀνθρώπων τοῦ χρόνου ἐκείνου τῆς ἀπιστίας· διὸ ἀνέθρεψαν τὴν Ἄνναν εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ κυρία αὕτη ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1766, ὅτε ἡ Γαλλία εὕρισκετο εἰς σπαραγμούς καὶ τὰ θεμέλια τοῦ χριστιανισμοῦ ἐκλονίζοντο· διὰ τοῦτο ἡ ἐκπαίδευσίς της ἀποκλειστικῶς ἐνηργήθη ὑπὸ τῆς μητρὸς της διὰ τρόπου συστηματικοῦ καὶ αὐστηροῦ· ἀπὸ τοῦ

αὐτῆ τόσο ἐγλωττος καὶ πρωτότυπος, ὥστε οἱ ἀκούοντες αὐτὴν ἐλησμόνου τὴν ἡλικίαν της καὶ ὠμίλου ὡς πρὸς ὁμοίαν με αὐτοῦς.

Τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας της ἔγραψε φιλοσοφικὸν ἄρθρον περὶ νόμου, καὶ μετὰ τοῦτο ἔγραψε περὶ διαφορῶν ὑψηλῶν ἀντικειμένων.

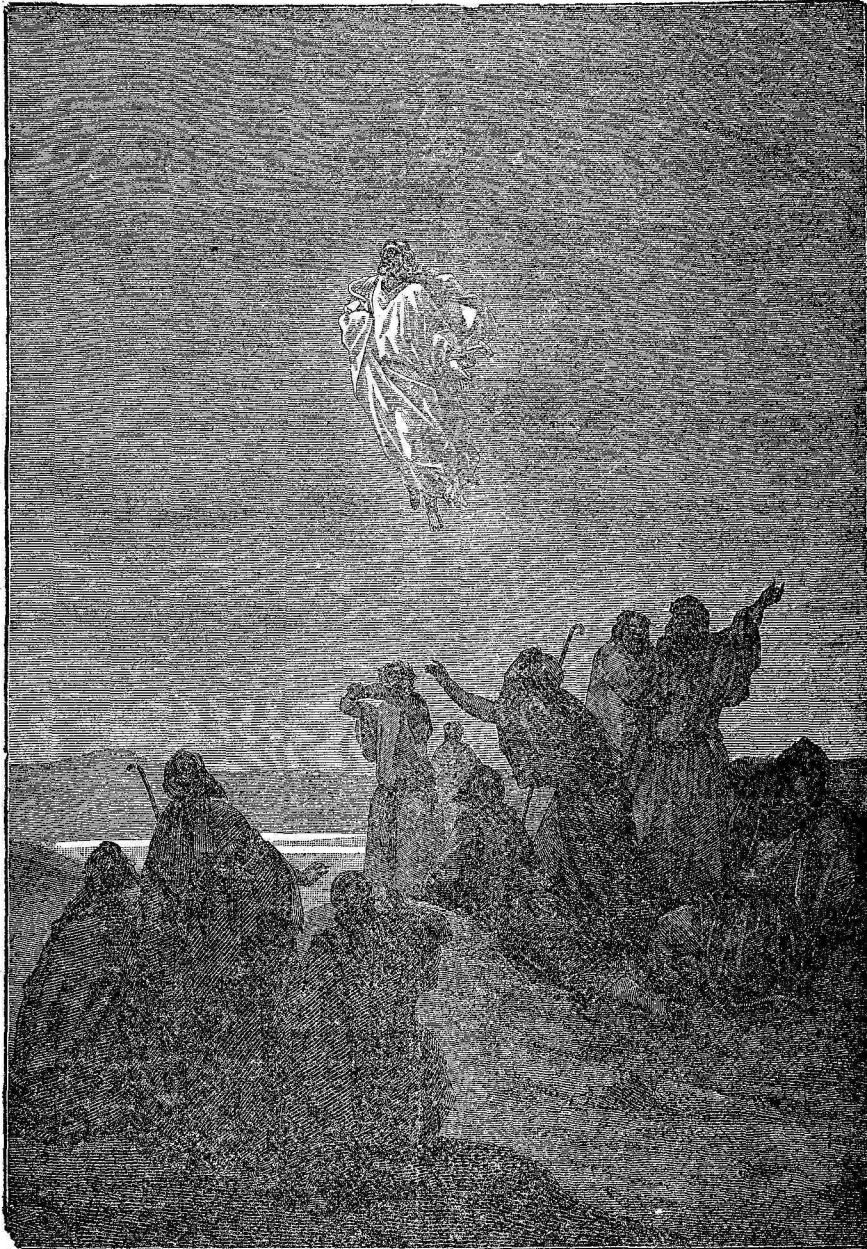
Ἡ ΚΥΡΙΑ ΔΕ ΣΤΑΕΛ

9ου ἔτους τῆς ἡλικίας της καθημένη ἐν τῇ αἰθούσῃ, πλησίον τῆς μητρὸς της, ἤκουε τὴν συνομιλίαν τῶν ἐκεῖ συνερχομένων σοφῶν καὶ διπλωματῶν· ἡ σύνεσις καὶ ἡ εὐνοία, μετὴν ὁποῖαν ἠκροάζετο, εἴλκυσε πολὺ τὴν προσοχὴν αὐτῶν οὕτως, ὥστε πλαγίως προεκαλεῖτο νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συνομιλίαν· αἱ παρατηρήσεις της συνήθως ἦσαν τόσο ἐμβριθεῖς καὶ

Τὸ 20ον ἔτος ἐνυμφεύθη τὸν κ. Δὲ Στάελ πρεσβευτὴν τῆς Σουηδίας ἐν Παρισίοις· κατὰ τὴν ἐπανάστασιν μένουσα ἐν Παρισίοις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν, ὡς σύζυγος πρέσβως, νὰ σώσῃ τινὰς ἐκ τῶν ἀγαθῶν μὲν, ἀλλ' ἀδίκως πασχόντων συμπολιτῶν της· ἀλλὰ τέλος καὶ αὐτὴ ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ καὶ ἀπῆλθεν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἔπειτα

εἰς τὴν Γενεύην, ὅπου ὁ πατὴρ τῆς εἶχε κατα-
φύγει, ἐπόθεν μετὰ τινα χρόνον ἐπέστρεψεν
εἰς Παρισίους. Ἄλλ' ὁ πρῶτος Ναπολέων μαθὼν,
ὅτι αἱ ιδέαι τῆς δὲν ὑπεστήριζον τὰ σχέδιά του,

τελευταῖαι τῆς λέξεις ἦσαν, «ὁ Θεὸς εἶναι ἀ-
»γάπη· θέλει πρᾶναι τὸν ἀγῶνα τοῦ θανάτου·
» εὐσπλαγγνε Σῶτερ συγχώρησόν με».

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

τὴν ἠπειλήσεν, ἐὰν ἤθελε τολμήσει νὰ κατοική-
εἰς Παρισίους. Κατὰ τὸν χρόνον τῶν δυστυχιῶν
τῆς συνέγραψε τὰ καλλίτερα συγγράμματά
τῆς, τὴν Κόρινθαν, Δελφίαν κλπ. διετήρησε
πάντοτε τὴν πίστην αὐτῆς ἀγνήν εἰς τὸν Χρι-
στιανισμόν καὶ ἀπέθανε 14 Ἰουλίου 1817· αἱ

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἄφ' οὗ ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν ἀνάστασίν του
ἐφανερώθη πολλάκις εἰς τοὺς μαθητάς του, τὴν
τεσσαρακοστὴν ἡμέραν ἐξήγαγεν ὄλου, ἕως τὴν
Βηθανίαν· καὶ ἀφ' οὗ τοὺς εὐλόγησεν ἀνελήφθη

